

Hooglied

שיר השירים

- 2 יִשְׁקֶנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ
כִּי־טוֹבִים דְּדִיךְ מִיָּין:
3 לְרִיחַ שְׁמֶנֶךָ טוֹבִים
שֶׁמֶן תוֹרֵק שְׁמֶךָ
עַל־כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבֹּד:
4 מְשַׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ
גְּרוּצָה
הִבִּיאֵנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו

נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ
נִזְכִּירָה דְּדִיךְ מִיָּין

מִיִּשְׁרָיִם אֶהְבֹּד: ס

- 5 שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאזָה בָנוֹת יְרוּשָׁלַם
בְּאַהֲלֵי קֶדֶר כִּירֵעוֹת שְׁלֹמֹה:
6 אַל־תִּרְאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחֶרֶת
שִׁשְׁזַפְתִּנִי הַשֶּׁמֶשׁ
בְּנִי אִמִּי נִחְרֹב־בִּי
שְׁמֹנִי נִטְרָה אֶת־הַכְּרָמִים
כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי:
7 הַגִּידָה לִּי שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי
אֵיכָה תִרְעָה

zij:

- 2 Laat hij mij kussen met de kussen van zijn mond!
Want goed zijn je liefkozingen, meer dan wijn,
3 goed van geur zijn je oliën,
uitgegoten olie is je naam;
daarom hebben de meisjes jou lief.
4 Trek mij mee, achter je aan,
laten we rennen.
De koning bracht me zijn kamers binnen.

koor:

Laten wij juichen en ons verheugen over jou,
je liefkozingen prijzen, meer dan wijn.

zij:

Terecht hebben zij je lief.

- 5 Zwart ben ik, en lieflijk, dochters van Jeruzalem,
als de tenten van Kedar, als de tentdoeken van Salomo.
6 Zie mij er niet op aan dat ik donker ben:
de zon heeft mij gebruind;
de zonen van mijn moeder waren ziedend op me,
bewaakster van de wijngaarden maakten ze me:
mijn eigen wijngaard heb ik niet bewaakt.
7 Vertel mij toch, mijn zielsbeminde:
waar hoed je je dieren,*

אֵיכָה תִּרְבִּיץ בַּצָּהָרִים
שְׁלֹמֹה אָהִיָּה כְּעֹטִיהָ
עַל עֲדָרֵי חֲבָרִיךְ:

10

8 אִם־לֹא תִדְעִי לֵךְ הִיפָּה בְּנָשִׁים
צֹאֵי־לָךְ בַּעֲקֵבִי הִצָּאן
וְרַעִי אֶת־גְּדִיתֶיךָ עַל מִשְׁכָּנוֹת הָרָעִים: ס

9 לִסְסָתִי בִּרְכָבִי פִרְעָה
דְּמִיתֶיךָ רַעֲיָתִי:
10 נֶאֱנוּ לְחִילֶיךָ בַּתָּרִים
צִוְּאָרְךָ בַּחֲרוֹנִים:

11 תֹּזְרִי זֹהֲבִ' נַעֲשֶׂה־לָּךְ
עִם נִקְדּוֹת הַכֶּסֶף:

12 עַד־שֶׁהִמָּלַךְ בַּמִּסְבּוֹ
נִרְדִּי נָתַן רִיחוֹ:
13 צִרֹר תִּמָּר | דּוֹדִי לִי
בֵּין שָׂדֵי יָלִין:
14 אֲשַׁכֵּל הַכֶּפֶר | דּוֹדִי לִי
בְּכֶרְמִי עֵין גִּדִּי: ס

15 הִנֵּךְ יָפָה רַעֲיָתִי
הִנֵּךְ יָפָה
עֵינֶיךָ יוֹנִים:

waar laat je ze 's middags rusten?
Want waarom zou ik zijn als een gesluierde*,
bij de kudde van je vrienden?

koor:

11

- 8 Als je het niet weet, mooiste onder de vrouwen,
ga erop uit langs de sporen van de schapen,
en hoed je geiten waar de herders verblijven.

hij:

- 9 Met een merrie voor Farao's wagen
vergelijk ik jou, mijn vriendin.
10 Lieflijk zijn je wangen met de sieraden,
en je hals met de schelpensnoeren.

koor:

- 11 Gouden sieraden zullen wij voor je maken,
met zilveren stippen.

zij:

- 12 Zolang de koning aanligt,
geeft mijn nardus zijn geur.
13 Een buideltje mirre is mij mijn liefste,
hij overnacht tussen mijn borsten.
14 Een tros henna is mij mijn liefste,
in de wijngaarden van En-Gedi.

hij:

- 15 Jij bent mooi, mijn vriendin!
Jij bent mooi!
Je ogen zijn duiven.

- 16 הִנֵּד יָפֶה דּוֹדִי
אֶף נָעִים
אֶךְ־עֲרֹשְׁנוּ רַעְנָנָה:
17 קָרוֹת בְּתֵינּוּ אֲרוֹיִם
רְחִיטְנוּ בְּרוֹתִים:

2:1 אֲנִי חִבֵּצְלַת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשְׁנַת הָעִמְקִים:

2 כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין חֲחוּחִים
כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין חֲבָנוֹת:

3 כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר
כֵּן דּוֹדִי בֵּין חֲבָנִים
בְּצִלּוֹ חֲמֹדְתִי וַיִּשְׁבַּתִּי
וַיַּפְרִיז מְתוֹק לֶחֶבִי:
4 הִבִּיאֲנִי אֶל־בֵּית הַיֵּין
וַדִּגְלוּ עָלַי אֲהָבָה:
5 סִמְכוּנִי בְּאַשִׁישׁוֹת רַפְדּוּנִי בְּתַפּוּחִים
כִּי־חֹלֶת אֲהָבָה אָנִי:
6 שְׁמְאָלוּ תַּחַת לְרֹאשִׁי
וַיִּמְיְנוּ תַּחֲבֻקָּנִי:

7 הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
בְּצִבְאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה
אִם־תַּעֲיִרוּ וְאִם־תַּעֲזוּרְרוּ אֶת־הָאֲהָבָה עַד שֶׁתַּחֲפִּץ: ס

8 קוֹל דּוֹדִי הִנְחִיזָה בָּא
מִדְּלַג עַל־הַתְּהָרִים מִקַּפֵּץ עַל־הַגְּבָעוֹת:

zij:

- 16 Ook jij bent mooi, mijn liefste,
ja bekoorlijk,
ja, ons bed is lommerrijk.
- 17 De balken van ons huis zijn ceders,
onze dakspanten* jeneverstruiken.

13

2:1 Ik ben een narcis van de Saron, een lelie der dalen.

hij:

- 2 Als een lelie onder de dorens,
zo is mijn vriendin onder de dochters.

zij:

- 3 Als een appelboom onder de bomen van het woud,
zo is mijn liefste onder de zonen;
in zijn schaduw verlang ik te zitten,
zijn vrucht is zoet voor mijn gehemelte.
- 4 Hij bracht mij binnen in het wijnhuis,
zijn vaandel boven mij is liefde.
- 5 Verkwik mij met rozijnenkoeken, verfris mij met appels,
want ziek van liefde ben ik.
- 6 Zijn linkerarm ligt onder mijn hoofd,
zijn rechterarm omvat mij.
- 7 Ik bezweer je, dochters van Jeruzalem,
bij de gazellen of de reeën* van het veld:
maak de liefde niet wakker, wek haar niet voordat het haar behaagt!
- 8 Hoor: mijn liefste! Daar komt hij!
Hij huppelt over de bergen, hij springt over de heuvels.

- 9 דומה דודי לַצִּבִּי אוֹ לַעֲפֹר הָאֵילִים
הַנֶּחֱזָה עֹמֵד אַחֵר כְּתִלָּנוּ
מִשְׁגִּיחַ מִן־הַחֲלָנוֹת מִצִּיץ מִן־הַחֲרָכִים:
עֲנֵה דוּדִי וְאָמַר לִי 10
- קוֹמִי לָךְ רַעֲיָתִי יָפְתִי וְלִכִּי־לָךְ:
כִּי־הִנֵּה הִסְתּוּ עָבְרָה 11
הַנָּשִׁים חֲלָף הָלַךְ לּוֹ:
הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ 12
עַתָּה הִמְיֹר הַגִּיעַ
וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ:
הַתְּאֵנָה חֲנֻטָה פְּגִיָּה 13
וְהַגִּפְנִים | סִמְדָר נִתְּנוּ רֵיחַ
קוֹמִי לִכִּי רַעֲיָתִי יָפְתִי וְלִכִּי־לָךְ: ס
יֹונָתִי בְּחֻגֵי הַסֵּלַע 14
בְּסִתְרֵי הַמִּדְרָגָה
הִרְאֵנִי אֶת־מְרֹאֲיֶךָ
הַשְׁמִיעֵנִי אֶת־קוֹלְךָ
כִּי־קוֹלְךָ עָרֵב
וּמְרֹאֲיֶךָ נְאוּהָ: ס
אֲחֻזּוֹתֵינוּ שׁוֹעָלִים שׁוֹעָלִים קִטְנִים 15
מִחֲבָלִים כְּרֹמִים וּכְרֹמֵינוּ סִמְדָר:
דוּדִי לִי וְאַנִּי לּוֹ 16
הֲרַעָה בְּשׁוֹשְׁנִים:
עַד שִׁפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים 17
סִבְּ דִּמְה־לָּךְ דוּדִי
לַצִּבִּי אוֹ לַעֲפֹר הָאֵילִים עַל־הָרִי בְּתֹר: ס

- עַל־מִשְׁכְּבִי בַלַּיְלוֹת 3:1
בְּקִשְׁתִּי אֶת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי
בְּקִשְׁתִּיו וְלֹא מִצְאָתִיו:
אֶקְוֶמָה לָּא וְאַסֻּבְּבָה בְּעִיר 2

- 9 Mijn liefste lijkt wel een gazelle, of een jonge ree;
daar staat hij buiten voor onze muur,
hij kijkt door de vensters, hij tuurt door de spijlen.
- 10 Dan spreekt mijn liefste, hij zegt tot mij:
Sta op, mijn vriendin, mijn schone, en ga naar buiten, 15
want zie, de winter is voorbij,
de regen is weggetrokken, heengegaan.
- 12 Op het land verschijnen de bloesems,
de tijd van het snoeien breekt aan,
op ons land klinkt het geluid van de tortel.
- 13 De vijgenboom kleurt zijn jonge vruchten,
de wijnstokken in bloesemknop geven hun geur;
sta op, ga*, mijn vriendin, mijn schone, en ga naar buiten.
- 14 Duif van mij in de rotskloven,
verscholen in de bergwand,
laat mij je gestalte zien,
laat mij je stem horen,
want je stem is aangenaam
en je gestalte lieflijk.
- 15 Vang de vossen, de kleine vossen:
ze vernielen de wijngaarden, onze wijngaarden in bloesemknop.
- 16 Mijn liefste is van mij, en ik ben van hem,
die weidt tussen de leliën.
- 17 Totdat de dag verwaait en de schaduwen wijken,
ga rond, mijn liefste, zo
als een gazelle of een jonge ree op de bergen van Bèter.
- 3:1 Op mijn bed, in de nachten,
zocht ik mijn zielsbeminde,
ik zocht hem, maar ik vond hem niet.
- 2 Opstaan wil ik, rondgaan door de stad,

- בְּשׁוֹקִים וּבְרַחֲבוֹת
אֲבָקְשָׁה אֶת שְׂאֵהָהּ נַפְשִׁי
בְּקִשְׁתּוֹי וְלֹא מִצֹּאתוֹי:
3 מִצֹּאוֹנִי הַשְׁמָרִים הַסִּבְבִּים בְּעִיר
אֶת שְׂאֵהָהּ נַפְשִׁי רְאִיתָם:
4 כְּמַעַט שְׁעַבְרָתִי מֵהֶם
עַד שִׁמְצֹאתִי אֶת שְׂאֵהָהּ נַפְשִׁי
אֲחֻזְתּוֹי וְלֹא אֶרְפְּנוּ
עַד־שֶׁהֵבִיאתוֹי אֶל־בֵּית אֹמִי
וְאֶל־חֹדֶר הַזֹּרֵתִי:
5 הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
בְּצִבְאוֹת אוֹ בְּאִילוֹת הַשָּׂדֶה
אִם־תִּעְרֹו וְאִם־תִּעְוְרוּ אֶת־הָאֱהָבָה עַד שֶׁתִּחַפְּזִין: ס
- 6 מִי זֹאת עָלָה מִן־הַמִּדְבָּר כְּתִימְרוֹת עֵשֶׂן
מִקְטֹרֶת מֹזֵר וּלְבוֹנָה מְכַל אֲבָקָת רוֹכֵל:
7 הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה
שְׁנָיִם גִּבּוֹרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבְרֵי יִשְׂרָאֵל:
8 כָּלֶם אֲחֻזֵּי חֶרֶב
מִלְחָמֵי מִלְחָמָה
אִישׁ חֶרְבוֹ עַל־יָרְכוֹ
מִפָּחַד בְּלִילוֹת: ס
- 9 אֶפְרָזֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
מִעֲצֵי הַלְבָנוֹן:
10 עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף רִפִּידָתוֹ זָהָב
מִרְקָבוֹ אֶרְגָּמָן
תּוֹכוֹ רְצוּף אֱהָבָה
מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם: